

ISSN 2466-2593

НАСМЕШИТЕ СЕ МОЛИМ!

У овом броју:

- > Сто година од рођења Радомира Чворовића
- > Чворкових тридесет година
- > Путопис: Колумбија и Венецуела
- > Барселона–Чачак виа Зрењанин
- > „10 МИНУТА ЗА СПАС ТУРИЗМА“
- > Стидимо ли се?
- > Све тече као река

МОЈ УНУК ДИМИТРИЈЕ БОГДАНОВИЋ:
ИДЕМ У ШКОЛУ

CVORAK
TRAVEL & MARKETING
AGENCY

+381 60 32 226 23

www.cvorak.com

cvorak032@yahoo.com

Поштовани пушници
и грађи читаоци,

....ЛЕТО 2020, КАО ДА СМО
ЗАРОБЉЕНИ И СА МАСКАМА
ОПТЕРЕЂЕНИ.

Живимо у неком тунелу
ишчекујући лејше сутира.

СВИ СУ ЉУТИ, СКУДА
НЕПРАВДА, АЛИ...

АЛИ ШТАМПАМО ВЕСТИ КАО
БОРБУ ЗА ОСМЕХ.

Сви бринемо своје брије.

Димитрије полази у школу.

Пушници аџеније шаљу леје
слике из ЕГИПТА...

Сиремамо нови СРПСКИ
НАРОДНИ КАЛЕНДАР ЗА 2021.

Позивамо и вас да се неком својом
причом оласише.

Чувајте се и рагујте се!

Слободан Чворовић

СТО ГОДИНА ОД РОЂЕЊА РАДОМИРА ЧВОРОВИЋА

Радомир Чворови ЧВОРАК родио се у Гучи пре сто година
- 23 августа.

Кажу, да је једном запалио кола са сеном па је привезан
уплашен коњ касао кроз Гучу.

У Чачак је дошао са оцем Петром и мајком Смиљком, бра-
том Драгомиром и сестрама Милицом и Аницом. Отац му је
пропао Гучи јер је потписао менице рођацима.

Радомир је прво био као трговачки шегрт, а брат се шко-
ловао у Гимназији и на Војној академији у Љубљани.

Драгомир је завршио на Голем отоку. ТРИ ГОДИНЕ И
ЧЕТИРИ МЕСЕЦА. Чико, тако смо га звали, никада није
причао о томе само када је умро тестаментом све је оставио
Радомировом сину Слободану, баш све, а имало је...

Радомир је после радио у СТИЈЕНИКУ. Кажу оде до Београ-
да и купи робу, а пре него што се врати у Чачак већ је про-
дао, а разлика цени остане Стјенику. Радило се, славило се...
дошли нови школовани и натерали га да оде. Мајка каже да
је ноћу плакао што напушта Стјеник.

Запослио се у ЦЕНТРОПРОМУ... трговачки путник... за
западну СРБИЈУ. Кажу најбољи.

Несретан због смрти ћерке Оливере у 18. години. Сваки
дан, сваки дан са ДРАГОЈЛОМ на гробље по киши, по сне-
гу....

Све чини за Слободана, воли га али не показује и умире.
Није сачекао унуке.....

Радомира су сви волели и поштовали, али и он је волео
све своје Драгачевце, а тек Гучу...

Често га помињу....

ХВАЛА ШТО СТЕ ОКРЕНУЛИ НОВИНЕ - МАЛЕ ПРОМЕНЕ СУ УВЕК ДОБРОДОШЛЕ

Из улице Кнеза Милоша до светских сокака и авенија...

Пише: Слободан Р.
Чворовић
Чворак

Добро
у свету

Из Ивањичког сокака до Венеције, Рима, Лондона, Париза, Њујорка, Њу Делхија, Пекинга, Банкока, Хонконга, Токија, Маниле, Каира, Најробија, Москве, Оsla, Лисабона, Рио Де Жанеира, Лиме, Каракаса, Сиднеја...

Јужна Америка

Колумбија и Венецуела

Рано ујутру из Лиме идемо за Боготу, главни град Колумбије.

На аеродрому у Боготи, тражим чињенице и потврду да ли је Колумбија стварно држава кафе и кокаина. Разгледам аеродромске продавнице кафе и уживам у мирису.

Колумбија је углавном позната као земља рата, криминала и наравно кокаина. Аеродром Ел Дорадо се налази у западном делу Боготе, и уз саму ограду писте су наређане недавно саграђене куће без фасаде јер је у Боготи све мање простора, па је сваки квадрат искоришћен. У Боготи званично живи седам милиона становника док незваничне процене помињу више од 11 милиона људи. Богота се налази на источним Андима, на надморској висини од 2645 м. Над Боготом увек "висе" тешки, сиви облаци, ведрих дана готово да нема. Разлике између дана и ноћи су скоро веће него разлике између годишњих доба. Кажу нам да свака већа стам-

бена зграда, школа, чак и неке цркве, имају наоружано обезбеђење на улазима. Приватно обезбеђење је и највећи послодавац у Колумбији.

Мапа Колумбије

На улазу у неке пословне зграде контрола је темељнија него на аеродромима. Пре доласка Шпанаца, Богота је била велико индијанско насеље. Основао ју је Гонзало Хименез Де Кезада 1538. године и назвао Санта Фе де Богота.

Град је 1717. године, постао престоница Вицекраљевине Нова Гренада, која се састојала од данашњих држава Колумбије, Венецуеле, Еквадора и Панаме. Богота се уз Лиму и град Мексико, развила у један од главних центара шпанске администрације у Америци. У то време

град је био познат по имену Санта Фе, док је после стицања независности 1819. године, његово име постало БОГОТА.

Чекамо неколико сати за наставак лета за Каракас. Напуштам аеродромску зграду да бар мало осетим дух

Колумбије. Разговарам са таксистима и сликам се. Касније, немам пуно проблема са аеродромском и царинском контролом.

Настављамо лет за Венецуелу, за Каракас.

Венецуела је најсевернија држава Јужне Америке, смештена на обали Карипског мора. На западу граничи се са Колумбијом, на југу са Бразилом, на истоку с Гвајаном. На крајњем западу земље уз колумбијску

границу, затим дуж већег дела обале, и између споменутих низина пружају се најсевернији огранци Анда. Клима Венецуеле је тропска, углавном влажна и врућа, нешто блажа је само у горским пределима. Највећа река је Ориноко.

Службени језик извори прихода су нафта, гас, злато, дијаманти, руда гвожђа, боксит, стоочарство...

Каракас је главни и најважнији пословни и

Мапа Венецуеле

културни центар Венецуеле. Делимично сачувано колонијално језгро са средиштем на тргу Боливар, где се налази неоготска катедрала из 19. века, надбискупска палата и скупштина. Ту су још и родна кућа Симона Боливара, Музеј славних

Чачанске новине, 12. јануар 2010.

Путопис

23

личности и зоолошки врт. Историјски центар

Каракас

Каракаса, Либертадор, има око 1.900.000 становника, а у целом граду живи преко 5 милиона људи.

Након неколико неуспешних устанака земља је прогласила независност од Шпаније 1811. године, под водством Симона Боливара. Борба за самосталност потрајала је десет година. Политички живот Венецуеле у 19. и раном 20. веку обележили су нестабилност, жестока борба за власт и диктатуре.

Након смрти ауторитарног вође Хуана Висентеа Гомеза 1935. године, започео је демократски преображај земље која је довела до коначног повлачења војске из политичког живота 1958. године. Искоришћавање налазишта нафте повећало је национално богатство.

Године 1998., за председника је изабран Хуго Чавез, потпуковник па добранства и главни организатор неуспешног покушаја државног удара 1992. Чавез је провео опсежне реформе политичког уређења, ојачао социјалну државу са циљем побољшања живот-

них услова најсиромашнијих слојева и замрза-

вања односе са САД-ом заступајући истовремено иницијативе за регионално повезивање и сарађујући с комунистичком Кубом. Његова је политика изазвала противљење привреде и синдиката, али је остао популаран међу становништвом земље, особито сиромашнијима. Године 2002. против Чавезовог режима је изведен државни удар, али је под притиском народних маса Чавез врло брзо враћен на власт.

Становници Венецуеле пореклом су Шпанци, амерички Индијанци, црни Африканци, затим Италијани, Португалци, Арапи, Немци и други. Две трећине становника су местици и мулати, а око 20 одсто белци. Велика већина становништва живи у градовима на северу земље. Уз шпански, говоре се и многи индијански језици. Око 76 одсто становника припада римокатоличкој цркви.

После дугог пута скоро месец дана по Јужној Америци, у програму нам је планиран дан одмора перед хотелског базена. Неко користи дан за

одлазак у оближње летовалиште, на неко Карипско острво авионом. Они који су били кажу, да су држали руком врата од авиона да не би испали.

Ја сам пожелео да сам одем у град, иако су ме упозорили да то није паметно јер смо и у групном разгледању града користили обезбеђење, а све ствари држали закључане у аутобусу. Понео сам неке локалне новине у руци, и сишао да се провозам бар једну станицу метроа. Вратио сам се жив и здрав.

Одлазимо и у немачко село, колонију Товаро.

2003. години било само 1.300 становника. Колонија Товаро се налази на око 2.000 метара надморске висине. Представља популарну викенд дестинацију за многе посетиоце из Каракаса. Постоји широк спектар хотела, туристичких објеката, од којих су многи отворени само викендом.

Недеља 20. јануар. Свратио сам у луксузни хотел Хилтон Каракас. Попио сам кафу, звао мог сина Радомира да му честитам рођендан.

Организатори путовања су нам приредили опроштајну вечеру која је била у неком ресторану, педесетак кило-

Колонија Товаро

Да ли сте икада били у немачком селу на 1800. метара надморске висине, кога су створили немачки емигранти 1843. године. Имали смо ручак у типичном немачком ресторану.

Колонија Товаро је град смештен 60 км западно од Каракаса. Град је добио име по Мартин Товар Понте. Град је углавном познат по својим германским карактеристикама, култури и десерту под називом "гольфадо", који је врло сличан цимет колачу.

Данас, 6.000 људи живи у овом селу, док је у

метара од нашег хотела. Чини ми се да се никада више нисмо смејали, него на том путу до ишчекиване вечере. То је било наше опроштајно дружење на тлу Јужне Америке.

Ујутру нас је чекао пут преко океана, ишли смо за Лондон.

Група се враћала за Београд, а ја сам остао у Лондону још неколико дана због Српског народног календара.

У дневнику сам записао: **Лондонски дани теку, једва чекам да се вратим кући.**

Наставиће се...

Барселона–Чачак виа Зрењанин

Мина Ђекић, концерт мајстор
„Нове Барселоне“

Много је људи који својим емоцијама или пословима или начином свог живота повезују градове. Добро би било да они са примерима добре праксе који постоје у неком од њих упознају житеље других градова. Ово је мој прилог томе.

У Зрењанину је одржан први концерт ансамбла „Нова Барселона“. То је име које је овај град носио у једном периоду, у XIX веку, када је у њему живело много Каталонаца које су сплет околности и потрага за послом довели у Банат. Овај ансамбл је настао са идејом да настави и обогати значајну музичку традицију Зрењанина. У њему су зрењанински музичари, професори, студенти... На листи њихових амбиција је „развој и јачање локалних капацитета, стварање сталне публике, едукација деце, оснаживање локалних

У Зрењанину је одржан први концерт ансамбла „Нова Барселона“. То је име које је овај град носио у једном периоду, у XIX веку, када је у њему живело много Каталонаца које су сплет околности и потрага за послом довели у Банат.

музичара, нарочито студената музике кроз сталну музичку праксу“.

У атријуму Народног музеја синоћ су се представили својим суграђанима изводећи дела Хајдна, Моцарта и Милана Алексића, свог уметничког директора.

Увек се радујем кад видим да постоје људи који не одустају од живота, који имају ентузијазма, памети, идеја... А синоћ је на сцени било таквих 25 музичара, композитор, глумац... Још један разлог за радост: атријум музеја није могао да прими све који су хтели да слушају концерт, на градском тргу је пуно људи пратило концерт преко видеа... Дакле, нису се вртелу спотови квази фолк „дива“ или јефтина поп музика, већ је људима понуђен концерт класичне музике и људи су то гледали и слушали. И још једно лепо поглавље: композитор Милан Алексић, профе-

сор новосадске Академије уметности, Зрењанинац, својим суграђанима је поклатио премијеру свог докторског рада...

А Град – општина, Културни центар – је прихватио своје уметнике и понудио подршку и сарадњу.

Чачак има основну и средњу музичку школу, има прелепу зграду са изванредном концертном салом, има професоре, има студенте, има композиторе, има публику, има Дом културе... Није тешко замислити да има свој камерни оркестар, свој симфонијски оркестар.

Пре неколико година основано је Градско позориште. Гледала сам „Триптих о животу радничке класе“ и била фасцинирана талентом и енергијом и креативношћу малобројне екипе која је учествовала у стварању изванредне представе.

Време је да се културни живот обогати формирањем музичке сцене.

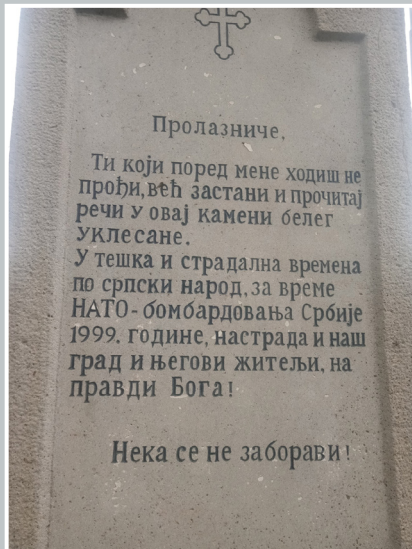
„Нова Барселона“ ме је подстакла на размишљање о томе.

За крај и један детаљ који повезује моја два града: концерт мајстор „Нове Барселоне“ је Мина Ђекић, чачанска унука, која је лета проводила на Морави.

Текст и фотографије: Нада Вуковић

Стидимо ли се?

Споменик посвећен погинулим Чачанима од 1991. до 1999. у парку код аутобуске станице - откривен 2009. године.

Пре неколико година, поред њега постављен је дечији базен за купање, а сада после реконструкције улице остао раскопан тротоар и канта за ђубре. СТИДИМО СЕ ... бар мало... „Нека се не заборави!“ и „Отаџбино, памти нас!“

„10 МИНУТА ЗА СПАС ТУРИЗМА“

Све тече као река

Успомена на учитељицу Милену Петровић

Првог септембра 1961. године, пошао сам у први разред основне школе. У кратким панталонама и плавој кошуљи, ушао сам у двориште знања, а онда сам оставио мајку, ушао у учионицу и сео у клупу у реду до прозора. Памтим осмех учитељице Драге Радосављевић.

После неколико година, из улице Кнеза Милоша преселио сам се у други део града, па и другу школу код нове учитељице – Милене Петровић.

До петог разреда био сам одличан ђак, а у шестом – четири двојке на полугодишту... Преживео сам некако.

Гимназија. Ишао сам у школу са ташном али без књига и свезака. Пре часа сам Светлану и Мирославу питао шта смо учили на претходном, оне би ми укратко поновиле то градиво, а онда сам ја на часу, дизао руку да од-

Darina NADA 02/09/2020 у 07:58 **Одговорите**

Коначно да неко проговори о почетку школске године, а да не помене маске, вирусе, неизвесност, страх...

Знаете ли да сваки човек на свету памти име своје учитељице? Направите анкету међу познаницима, уверите се. Није случајно то што је питање које нам постављају када заборавимо лозинку за неки програм: име Ваше учитељице. Полазак у школу јесте један од најважнијих дана. Лепо је видети Димитрија са мамом и татом, насмејани су и радују се почетку дугог путовања. И та деца ће са својим учитељицама савладати све невоље.

говарам – на њихово чуђење. Весна и Даница су седеле иза мене и кад је требало шапугале су. Имао сам четворку из владања али нисам понављао ни један разред.

Лето између гимназије и факултета, провео сам у Риму – сам, радећи у једном хотелу са преноћиштем у неком магацину.

Економски, прави, државни факултет сам завршио, али не у року.

Расправљао сам се са професорима јер сам учио садржај књиге и само оне делове који су ме интересовали, а када би ме они испитивали, одговарао сам добро само о садржају и неким деловима које сам знао. Иако су ме враћали на постављено питање са испитне цедуљице, ипак сам полагао испите.

Дошло је време за војску, најкраћи војни рок сам служио, а добио и медаљу.

Очеви пријатељи су заслужни што сам се запослио на очево радно место, јер је он већ био јако болестан. Радио сам посао који сам волео, али и путовао.

Ћерка Бојана је пошла у први разред једног септембра, а после четири године и син Радомир.

Моја мајка је увек говорила да сам био дивно дете – док нисам порастао.

Моја деца су расла, учила школе и завршила их. Био сам строг, захтеван и непопустљив отац. Спремао сам их за живот.

Димитрије са мамом и татом испред школе у којој ће ове године бити ђак првак

И овог првог септембра мој унук Димитрије иде у први разред, али не у Чачку. Просућу бокал воде за његов полазак. Тако су и мени и мојој деци просипали воду да све тече као река.

COPY XEROX
Цара Душана 11, 32000 Чачак
Тел: 032-346-705

Dessert

TURKISH AIRLINES

СР – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
659(497.11)

ČVORAK news = Чворак вести / главни и одговорни
уредник Слободан Чворовић. – 2004?, бр. 1 – . – Чачак :
Чворак, 2004?. – 30 стр

Месечно. Наслов од бр. 18 (2015)
Чворак вести = Čvorak News
ISSN 2466-2593 = Čvorak vesti
COBISS.SR-ID 195774732

Чворак
ВЕСТИ

ČVORAK
News

ИЗДАВАЧ, МАРКЕТИНГ, ДИСТРИБУЦИЈА : ДОО ЧВОРАК ЧАЧАК
Богдана Теофиловића 27 • Тел: 032 32 26 23 • Моб. 060 3 22 26 23
e-mail: cvorak032@yahoo.com

Директор – главни и одговорни уредник: Слободан Чворовић
Графичко обликовање: Светлана Џида
Штампа: „CODEX PRINT” Горњи Милановац